

Tre nye smukke Viser.

1. Spaniolens Hjembe.
2. Ny Vise om Krigen.
3. Den danske Pige.

— — — — —

V box 26:762

Spaniolens Hjemve.

Fjerne Syd, du skønne Spanien,
Spanien er mit Fødeland,
Hvor Cypressen og Kastanien
Suser mildt ved Ebros Strand,
Der, hvor Cephyr venligt luster
Sig i Solens varme Glød,
Hvor den røde Rose duster,
Som den skønne Pige brød.

Med min Lire maa jeg vandre
Ene om i fremmed Land,
Hadet, spottet af de Andre,
Nægtet tibt en Draabe Vand.
Jngen af min Klage rørtes,
Alle spotte kun min Nød,
Bort af Hus og Gaard jeg førtes
Bred saasnart min Stemme lød.

Jngen for Zigeunerdrengen
Har et venligt Trøstens Ord;
Han maa hvile sig paa Engen,
Sove der hvor Ulve bor.
Jngen kan forstaa hans Klage,
Dg hans skønne Barndoms Sang,
Effo kaster tomt tilbage
Døde Toner uden Klang.

Lidt naar jeg for Folket synger,
Taarer i mit Øie staar,
Men mit Længsels Haab sig klynger
Da til Fremtids bedre Aar.
Jeg vil hjem, vil hjem til Spanien
Her er kolbt, alt aander Had,
Jeg vil hvile ved Kastanien,
Fattig men dog hjerteglad.

Saa lød Ordet fra den Lille,
I den mørke Aftenstund,
Det var kolbt og det var silde,
Diet lukket sig til Blund;
Til et Træ sit Hoved hviler
Han i Drøm om Spaniens Fld,
Sjælen til Alfader iler,
Spanien kom han aldrig til.

Ny Vise

om

Krigen mellem Rusjen og Tyrken.

Mel: Karl Johan Kommanderer.

Nu Tyrken skal angribes tillands og tilvands,
Det har jeg nu besluttet siger Rusjen min Sandt.
Den Frihed er en Pest!
Dg derfor er det bedst,
Vi rydde den af Jorden i Norden nu til Rest.
Vi skal spidde dem som Mus,
Lægge Tyrkere i Grus,
Dg siden ta'r vi Stockholm, Raholm og Åkershus.

Nu hundrer der Kanoner, og Trommerne de gaa,
Dg Jlebranden skinner paa Nathimlens Blaa,
Dg i en blodig Sky
Alt over Land og By
Staar Krigen Sværd at skue paa Himmelen paany.
Bort tappre Fædreland
Bed Østerjøens Rand
Nu trampes paa af Fiender saa talrige som Sand.

Ja hundredtusind Russer og hundredtusind til,
De trampet over Donau med Krigen grumme Spil.
De Russer General
Han freg, som han var gal:
Endnu jeg heder Russer, her er min gamle Val!
Hug ned den Tyrke-Hund!
Tag fra ham Velt og Sund!
Vi Russer vil ha' Tyrken for vor egen Mund!

Bust lidt i Bakken, Russer! — End er ei Krigen endt!
Jeg haaber, at du snarlig skal faa din Næse brændt.
Her flere Mænd i Nord
Skal staa paa Tyrkens Jord,
Dg skandinaviske Sværde skal tale flige Ord:
Hug ned den Russer-Hund,
Som vil rane vore Sund!
Dg send saa Rusjens Flaade paa et Togt til Havsens Bund.

Betænk dig Russer, Praler! du er vist altfor tryg!
Engelstemand, jeg frygter, staar færdig bag din Ryg.
Han kommer nok forvist
Nok skræve over Grænds

Dg jage nogle Dage den tappre lille Tyrk.
Men om de frøie Ti'
Kan Riset færdigt bli';
Nygtstykkerne paa Muskerne skal komme til at svi!

Hurra for Nordens Frihed! Hurra for Nordens Mø!
For dem saa vil vi kjæmpe og seire eller dø;
Hurra for skarpe Sværd,
For Krig og Herrefærd,
Som viser Tyraniet hvad Friheden er værd!
Hurra for Friheds Tolt!
Vor Konge og hans Folt!
Hurra for russisk Pukler og for dem, som gir' dem Svolt!

Den danske Pige i Amerika.

Mel: En deilig ung Ridder i Lunben mon gaa.

Jeg vandred ved Søen i stille Aftenstund,
Dg hørte Fuglens Trille i sommergrønne Lund.
Jeg drømmer mig da hjemme i Danmark's Bøgeskov,
Dg løfter min Stemme til Skaberens Lov.

O Danmark, o Danmark, jeg kommer til dig hen,
Her har jeg ingen Glæde, ei heller nogen Ven;
I Danmark stod min Bugge, i Danmark vil jeg dø,
I Danmark blev mig nedlagt det første Christensrø.

Naar atter jeg skuer den hjemlige Kyst,
Naar atter jeg hører min Moders kjære Nøst,
Den Stund vil jeg velsigne, thi da jeg skatte kan
Den skjønne Blet jeg kalder med Fryd mit Fædreland.

O Danmark, du lille, du skjønne Land i Nord,
Jeg har dig kjær som Moder paa denne Verdens Jord,
Du lokker og du drager mig bort fra fremmed Land,
O Salighed paany at gjense den danske Strand.

(Forfattet af en ung Pige, der tjener i New-York).

Pris 10 Øre.

Tilkjøbs hos G. B. Strøm, Møllergaden 7.